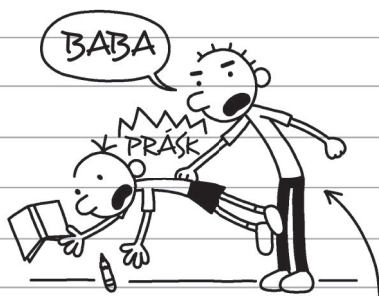

SEPTEMBER

Pondelok

Minulý rok sa mama zjavne veľmi potešila, že ma úspešne donútila písať si denník, lebo teraz mi kúpila ďalší.

Ak sa pamätáš, hovoril som, že keby ma nejaký tupec prichytil s knihou s nápisom „denník“ na obale, určite by to zle pochopil. No a presne k tomu dnes došlo.

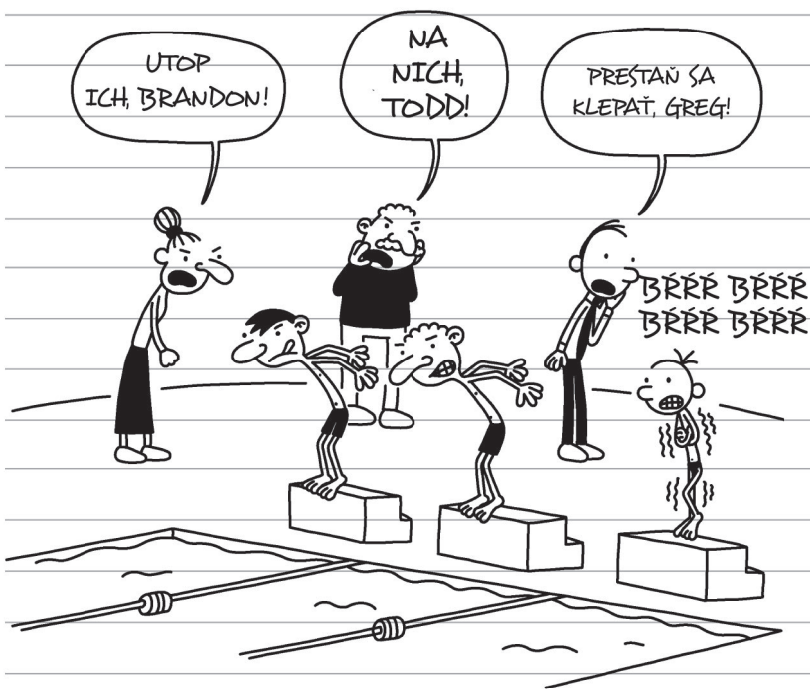

(MŮJ BRAT RODRICK)

Keď už Rodrick vie, že som si niekedy písal denník, tento by som mal radšej držať pod zámkom. Ten STARÝ sa mu pred pár týždňami dostal do rúk a dopadlo to príjerne. Ani nechci vedieť, čo sa stalo.

Okrem toho, letné prázdniny by boli dosť nafigu aj bez Rodricka.

Nikam sme nešli, ani sme nerobili nič zaujímavé. A všetkému je na vine tatko. Zase ma prihlásil na plavecký výcvik a tento rok sa zo všetkých síl snažil, aby som nezmeškal žiadne preteky.

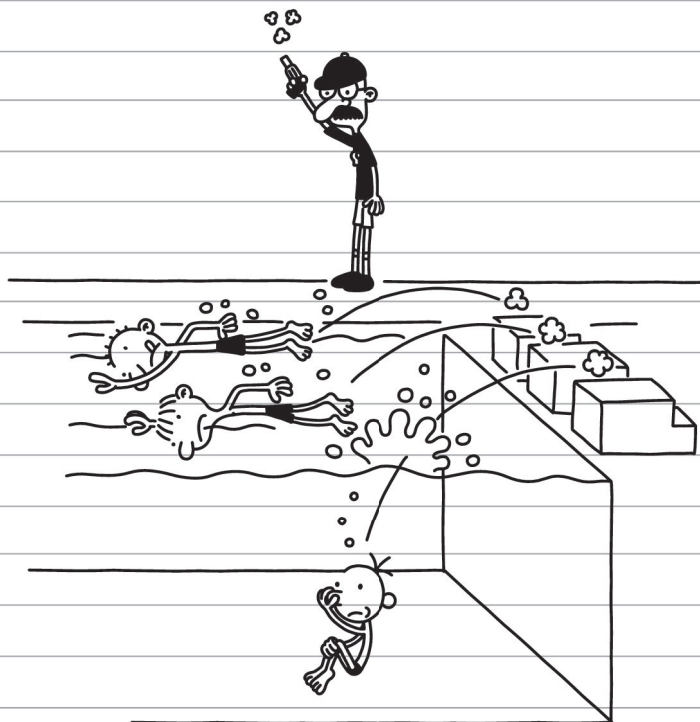

Tatko si vzal do hlavy, že zo mňa raz bude olympijský víťaz alebo čo, lebo mi plávaním kazí každé leto.

Pred pár rokmi, na prvých pretekoch, mi tatko povedal, že keď rozhodca vystrelí z pištole, tak mám skočiť do vody a čo najrýchlejšie plávať na koniec bazéna.

Akurát akosi POZABUDOL spomenúť, že rozhodca strieľa SLEPÉ náboje.

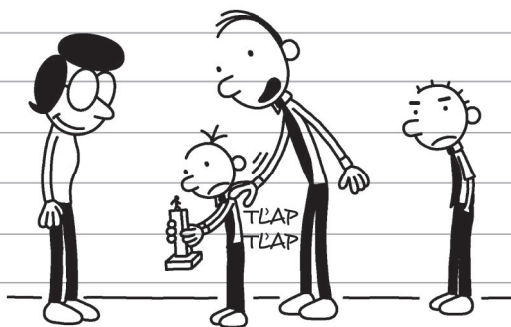
Vtedy ma teda skôr zaujímalo, kam dopadol náboj, nie kam by som mal plávať.

Potom mi tatko síce vysvetlil, ako štartovacia pištoľ funguje, ale stále som bol najhorší z celého tímu.

Na slávnostnom vyhodnotení na konci leta sa mi aj tak ušla cena za najvýraznejšie zlepšenie. Asi preto, že rozdiel medzi mojím prvým a posledným časom bol desať minút.

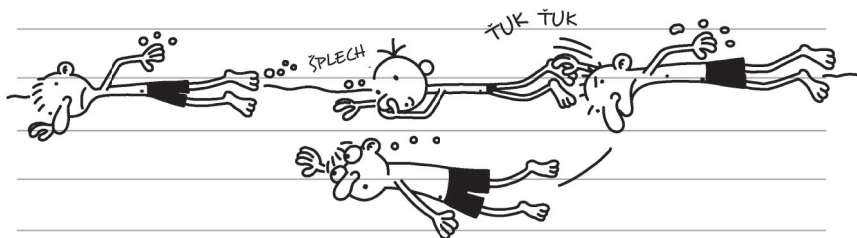
Tatko zrejme uveril, že predsa len mám nejaký talent, a čaká, kedy sa konečne prejaví.

Na plaveckom výcviku som sa často cítil ešte príjernejšie než v škole.

Po prvé, k bazénu sme museli každé ráno naklusať už o pol ôsmej a voda bola vždy totálne LADOVÁ.

Po druhej, všetci sme sa museli tlačit vo dvoch dráhach, takže mi niekto furt visel na päťach a snažil sa ma obehnúť.

V druhej polovici bazéna totiž v rovnakom čase staré tetky cvičia nejakú vodnú gymnastiku.

Snažil som sa presvedčiť tatka, aby ma zapísal radšej tam, ale nezoznal mi to.

Tento rok nám tréner prvýkrát dovolil nosiť bermudy namiesto tých nechutne obťahnutých pretekárskych plaviek. Lenže podľa mamy plavkám, ktoré som zdedil po Rodrickovi, „vôbec nič nechýba“.

Po tréningu ma vždy prišiel vyzdvihnúť Rodrick s dodávkou. Ten šialený nápad pochádzal z maminej hlavy, vraj keď spolu každý deň cestou domov „v pokoji strávime trochu času“, tak sa budeme menej hádať. Jasné, že sa všetko ešte o kus zhoršilo. Rodrick zakaždým pol hodiny mešká.